

erfüllen: कलशं चामृताभृतम् Buāg. P. 8, 35. द्विजशुश्रूषणाभृता erfüllt von Märk. P. 129, 34. — 3) अभृतात्मन् dessen Geist fest auf einen Gegenstand gerichtet ist (= धृताचित Schol.) Buāg. P. 4, 8, 56. — Vgl. आभरण 19.

— अथ्या herbringen von VS. 11, 1.

— उपा s. उपभृति.

— पर्या herbringen von RV. 6, 47, 27. 9, 86, 24. AV. 7, 43, 1.

— समा zusammenbringen, — tragen, herbeischaffen AV. 5, 23, 1. TS. 1, 5, 3, 2.

— उद् 1) herausnehmen, — heben, — schaffen: उच्छिष्टं चर्वैर्भर RV. 1, 28, 9. 10, 3, 5. VS. 12, 31. AV. 4, 1, 3. पशैभ्यः 8, 1, 3. मृत्याः 2, 23, 19, 72, 1. पाप्मनः Çat. Br. 7, 3, 1, 22. — 2) auslesen, auswählen: श्रोत्रिष्ठं ते मध्यतो मेद उद्धृतम् (P. 2, 4, 39, Sch.) RV. 3, 21, 5. VS. 21, 43. उद्धृ नो भर्षद्युमतीमिन्द्रहृतिम् RV. 6, 38, 1. med. AV. 6, 102, 3. दूरावा मन्य उद्धृतम् (भयजम्) 7, 43, 1. — 3) erheben: वाशीमग्निर्भरत उच्चैव च RV. 8, 19, 23. emportragen, hoch tragen: भूगोलमुद्ध्रियते (dal. partic.) Gīt. 1, 16.

— अथ्युद् herausschaffen, herbeischaffen aus AV. 1, 23, 4. 2, 3, 4. 5.

— पर्युद् dass.: दिवस्पृष्टिव्याः पर्याज उद्धृतम् RV. 6, 47, 27.

— उप herbeitragen, herbeischaffen: नित्यं न मनुं मधु विधत्त उप RV. 1, 166, 2. शत्रूणामुप भरस्व वेदः AV. 5, 20, 4. Kir. 5, 12. शिष्यायोभृतं = संचितं Schol.) तेजो भूगभिः verschafft Bhāg. P. 8, 13, 28. तत्र तयाप विधिनोभृतम् (= संवर्धितम् oder समर्पितम्) in's Verderben gebracht 2, 7, 22. उपभृतापशम der Ruhe des Gemüths gewonnen hat (उपभृत = संवद्ध Schol.) 5, 7, 10. — Vgl. उपभृत.

— नि, partic. निर्भृत 1) erfüllt, voll von (= पूर्ण, व्याप्त Schol.): तच्चित्तया Bhāg. P. 10, 32, 20. — 2) fest, unbeweglich, still, sich still verhaltend: अभृच्च निर्भृता ऽर्णवः Hariv. 3831. निर्भृताधर्कणाः Çāk. 8. Kumāras. 3, 42. चौरज्ञान्निर्भृतेरेव स्यात्तव्यम् Pañāt. 248, 7. Kumāras. 6, 2. Megh. 83. निर्भृतः प्रेक्षते R. 6, 2, 33. अनिर्भृतकर Megh. 69. Kir. 13, 66. निर्भृताशेषकरणा Buāg. P. 1, 18, 31. 5, 13, 24. तैत्रिं कीन्द्र निर्भृतं मनस्त्वं fest auf ein Ziel gerichtet, entschieden RV. 1, 102, 5. निर्भृतात्मन् Buāg. P. 1, 13, 32. निर्भृताचार R. 2, 43, 27. वेदाहर्मस्य निर्भृतं म एतादित्संतं भूयो यजत-स्थित es steht mir fest RV. 2, 14, 10. अनिर्भृतव Nir. 10, 5. — 3) fest an Jmd hängend, trenn, anhänglich MBu. 4, 890. 906. भृत्य Märk. P. 74, 5. 118, 46. — 4) unbemerkt, geheim, verborgen, nicht wahrnehmbar: ल-नित्यं मया देवी निर्भृता ऽग्निरिवोष्मणा MBu. 3, 2702. मत्त Spr. 2790. नभसा निर्भृतेन्दुना Ragh. 8, 15. Trik. 2, 2, 7. Daçak. in Benf. Chr. 198, 24. मशङ्कनिर्भृता गतिः Kathās. 32, 66. निर्भृतार्थ Çiç. 13, 42. निर्भृता भूत्वा Pañāt. 46, 13. 186, 4. Vet. in LA. (II) 14, 17. निर्भृतम् adv. im Stillen, im Geheimen, unbemerkt: स्तेनानां पापबुद्धीनां निर्भृतं चरतां नितौ M. 9, 263. Kathās. 10, 105. 32, 62. 76. Spr. 1673. 3753. Pañāt. 237, 12 'wo पिधाय st. विधाय zu lesen ist). Verz. d. Oxf. H. 261, b, 7. Çiç. 3, 74. Hit. Johns. 1812. स्थितः Pañāt. 103, 4. Hit. 86, 6. निर्भृतस्थिता Kathās. 14, 70. 20, 139. निर्भृतागत 33, 115. Spr. 902. 2626. तेन मुनिर्भृतमुक्तम् Hit. 21, 8. 73, 16. — 5) bescheiden (sich still, ruhig verhaltend) AK. 3, 1, 25. H. 431. R. 2, 1, 17. 6, 98, 3. Spr. 1378. Märk. P. 84, 14. वाक्च MBu. 13. 3864. n. Bescheidenheit, Anspruchlosigkeit MBu. 3, 1493, wo die ed. Bomb. निर्भृतं निर्भृतेन वा liest. — Vgl. नैर्भृत्य.

— संनि, partic. संनिभृत 1) geheim gehalten: मत्त Spr. 2790, v. 1. — 2) bescheiden: चेतम् Buāg. P. 6, 18, 21.

— निम् herausnehmen: निष्ठज्जभारं चमसं न वृत्तात् so v. a. heraus-schülen RV. 10, 68, 8. निर्मज्जानं न पर्वणो जभार 9.

— परा wegnehmen, beseitigen, verbergen: partic. यत्पशानि पराभृतम् RV. 8, 43, 41. AV. 5, 29, 5. 7, 41, 2.

— परि med. hinfahren über, sich verbreiten über: परि द्यावा पृथिवी त्रैध उर्वी RV. 1, 61, 8. परि यत्कविः काव्या भरते प्रूरो न रथो भुवनानि विश्वा 9, 94, 3. verbreiten: परि वर्णा भरमाणो रुशस्तम् 97, 15.

— प्र act. med. 1) herbeibringen, herbeischaffen; vorbringen, darbringen; vorführen: क्वयं मतिं च RV. 7, 4, 1. 3, 1. 13, 1. 1, 126, 1. प्रमृता मे अद्रिः 163, 4. 3, 48, 1. वाचम् AV. 5, 20, 11. प्र कृत्रिं पूर्व्यं वचो ऽग्नये भर-ता वृहत् RV. 3, 10, 5. 1, 140, 1. 3, 54, 1. 5, 43, 3. प्र देवं देववीतये भरत 6, 16, 41. रथम् 26, 4. 7, 92, 2. बर्हिः AV. 18, 4, 51. Çāk. Ç. 3, 18, 17. 12, 14, 5. प्र वो धियत्त इन्द्रवः RV. 1, 14, 4. 9, 97, 23. — 2) vorstrecken: प्र मुष्कभारो वाहू अभर्त्तिसषासन् RV. 10, 102, 4. — 3) schleudern: प्र भर वृत्राय वज्रम् RV. 1, 61, 12. 2, 20, 3. — 4) einbringen: यद्वा घास्य प्रमृतामस्यैः तृणम् RV. 1, 162, 8. — Vgl. प्रमर्त्त 199. und प्रभृति 19.

— अभिप्र 1) med. darbringen: प्र वो माह्नि धवी धयुयंस्तुतिं भ्रामहे RV. 4, 36, 5. — 2) schleudern, schiessen: अभि प्र भर धृषता धृषन्मनः RV. 8, 78, 4.

— प्रति entgegenbringen, darbringen RV. 3, 52, 8. पा इन्द्र प्रतिभृतस्य मधः 4, 20, 4. 6, 42, 1. 7, 68, 1. 91, 6. 8, 20, 9. 10, 96, 12.

— वि 1) ertragen: विभर्तु तव तेजोऽर्धं न श्रद्धायामः MBu. 8, 1463. 19. — 2) auseinanderlegen, ausbreiten: यद्विभ्रा रोदसी उभे जयन्तः RV. 5, 31, 6. पुमानेन द्वि जभाराधि नाके (वि तत्वे RV.) AV. 10, 7, 43. med. vertheilen, auseinandernehmen, an verschiedene Orte bringen: अग्निं नरो वि भरते गृहे गृहे RV. 5, 11, 4. 6, 67, 7. वि यद्वाचं कीस्तासो भरते 10. 3, 53, 4. 1, 71, 4. पितुर्न जित्रेर्वि वेदे भरत 70, 10. विन्वा ते धाम विभृता पुरुषा 10, 43, 2. 80, 4. 1, 2. नाना हनू विभृति सं भरते 79, 1. ते हि प्रजाया अभर्त्त वि अवंः 92, 10. तास्तै विषं वि जिधिर उदकं कुम्भिनीरिव 1, 191, 1. VS. 32, 9. AV. 19, 3, 1. — intens. hinundherbewegen, da und dorthin strecken: वि यो भरिध्दोषधीषु जिह्वाम् RV. 2, 4, 4. ता क्षुप्त्वा विजभृतः । हरि इवान्धासि ब्रह्मता sie greifen weit aus (gleichsam mit dem Maule). schnappen 1, 28, 7; vgl. Nir. 9, 6. — Vgl. विभृत्.

— सम् 1) zusammenstreifen, — ziehen, — legen: मद्या कर्तीर्विततं सं जभार RV. 1, 113, 4. med. zusammenklappen: हनू विभृति सं भरते 10. 79, 1. — 2) zusammentragen, — fassen, vereinigen, concentriren; zusammen herbeibringen; zusammensetzen, zurechtmachen, verfertigen, namentlich die Stoffe und Geräthe des Opfers herbeischaffen oder zubereiten: विश्वं स्वाक् संभृतमुन्नियोगाम् RV. 3, 30, 14. संभृत्य तेजोसि स-रुक्षरश्मिः । अस्तं यौो Hariv. 16032. वयं तत्त इन्द्र सं भ्रामसि यज्ञमुक्थं तुरं वचः RV. 8, 53, 5. वज्रं च वृषणं भरत्समप्सुजित् bereitmachen 9, 106, 3. 10, 79, 2. AV. 1, 9, 3. मधु मधुकृतः 9, 1, 16. 2, 11. को अयं बाहू समभर्त्त 10, 2, 5. 12, 1, 24. 13, 2, 26. पचनम् RV. 1, 162, 6. आस्यम् VS. 2, 8. TBa. 1, 2, 1. TS. 2, 6, 3, 5. यज्ञम् 3, 1, 3, 1. संभारान् die Bestandtheile zusam-mensetzen, die zusammengehörigen Dinge zusammenbringen, die nöthi-gen Vorbereitungen treffen AV. 11, 8, 13. Kathās. 34, 107. R. 1, 11, 13.